

ALBINA

Revista săptămânală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 320

8 pagini — 15 bani

Sîmbătă 13 februarie 1954

Citiți în acest număr:

- Eroicele zile ale lui februarie 1933. (pag. 2-a)
- Ce foloase ne-a adus întovărășirea agricolă (pag. 3-a)
- Oameni harnici (pag. 4-a)
- După experiența fruntașilor (pag. 5-a)
- Cum se face o răsadniță (pag. 6-a)
- Noua propunere sovietică pe calea întăririi păcii (Lucrările conferinței de la Berlin) (pag. 7-a)

Să îmbunătățim conținutul muncii culturale de masă

În anii puterii populare, în patria noastră s-au dobândit mari succese în activitatea culturală de masă. La sate, în multe cămine culturale activitatea se desfășoară tot mai organizat, tot mai bine, ținând seama de cerințele culturale mereu crescînde ale țărănimii muncitoare.

Bunăoară, dacă ai să poposești în comuna Plugova, raionul Almăj-Mehadia, ai să vezi o rodnică și multilaterală activitate culturală. Cu dragoste și pricepere sînt interpretate acei piesele de teatru. Cu toată căldura inimii lor, tineri și virstnici cîntă cîntecele noi ce indeamnă la muncă rodnică pentru întărirea patriei, pentru sporirea belșugului. Colectivul de conferențieri al acestui cămin organizează în mod regulat conferințe legate de problemele cele mai arzătoare ce frămîntă pe țărani muncitori. De pildă, în legătură cu creșterea vitelor au fost organizate o seamă de conferințe, care au fost ascultate cu deosebită atenție și-au dat bune rezultate. Un exemplu bun de urmat în activitatea culturală de masă îl găsim, de asemenea, la căminul cultural din Sasca Mică, raionul Fălticeni. Aci, prin multe forme de activitate culturală sînt susținute și popularizate măsurile economice luate de partid și guvern în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Dar nu este mai puțin adevărat că sînt încă destule cămine culturale care neglijează activitatea cultural-educativă și ceea ce este mai grav, însuși conținutul muncii culturale. Conferințele sînt uneori plictisitoare, programele artistice învechite și nelegate de munca și viața țărănilor muncitori. La multe cercuri agrotehnice vin puțini cursanți și lecțiile sînt la un nivel scăzut. Mulțumindu-se cu prezentarea rară și neorganizată a unor șezători, aceste cămine nu leagă activitatea lor de cerințele țărănilor muncitori, de sarcinile politice, economice și culturale ce stau în fața țărănilor muncitori. Așa stau lucrurile, de pildă, în comuna Corcova, raionul Strehăia. Aici problemele agrominimului și zootehminimului nu sînt cunoscute nici de către tovarășii din conducerea căminului cultural. Același lucru se poate spune despre căminul cultural din comuna Giurtelec, raionul Șimleul Silvaniei, unde conferințele cu caracter agrotehnic nu sînt ilustrate cu exemple concrete din comună și nu sînt legate de specificul acestei comune.

Fără îndoială că în chipul acesta, activitatea culturală este lipsită de efect, nu este îndeajuns de folositoare țărănilor muncitori. De aceea, căminele culturale, sub îndrumarea directă a comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale trebuie să pună accent deosebit pe conținutul muncii culturale, pe specificul problemelor din satele respective, trebuie să urmărească rezultatele pe care le are munca culturală asupra țărănilor muncitori.

Să acordăm deosebită atenție răspîndirii cunoștințelor agrozootehnice, prin cercurile agrozootehnice și ciclurile de conferințe, la care să participe în mod regulat cât mai mulți țărani muncitori, colectivști și întovărășiți.

Căminele culturale au datoria să activeze prin toate formele de activitate, să sprijine cu dragoste și înțelegere inițiativele creatoare ale țărănilor muncitori. Este necesar ca munca cu cartea și conferința să fie îmbunătățite în mod simțitor. O sarcină de frunte a căminelor culturale este aceea de a populariza știința, luptînd astfel împotriva rămășițelor înapoierii culturale, împotriva superstițiilor. Acolo unde se popularizează știința, unde se luptă împotriva superstițiilor, țărani muncitori merg înainte, înțeleg mai clar și mai ușor sarcinile ce le stau în față, iar acțiunile criminale ale dușmanului de clasă sînt date peste cap înainte de a fi înlăpătuite.

În satele noastre se desfășoară acum din plin pregătirile pentru însămînțările de primăvară. Căminele culturale trebuie să sprijine temeinic aceste pregătiri. În așa chip trebuie să lucreze căminele culturale, încît agrominimul și zootehminimul să fie însușite în masă, de către toți producătorii agricoli.

Pentru a-și îmbunătăți permanent conținutul activității, căminele culturale trebuie să simtă în mod sistematic ajutorul secțiunilor culturale raionale, sprijinul activiștilor culturali cu mai multă experiență.

Țărani muncitori, dați tot sprijinul activității culturale-educative de masă, ajutorul vostru prețios în lupta pentru continua ridicare a nivelului de trai al poporului!

Colectiviștii și țărani muncitori din raionul Drăgănești se pregătesc pentru campania de primăvară

Acoperișurile caselor au glugi bogate de zăpadă. Pe uliți trec oameni încotoșmăniți în vestimente groase, dar albul zăpezii va fi gonit ca mîine, de zilele primăverii. În așteptarea acestor zile, colectivști și țărani muncitori din satele și comunele raionului Drăgănești lucrează de zor pentru a isprăvi reparațiile uneltelor și mașinilor agricole. Ei și-au luat angajamentul ca pînă la 5 februarie să termine lucrări-

le de pregătire în vederea campaniei agricole de primăvară.

Pînă în seara zilei de 25 ianuarie, la cele 107 centre de reparații ale raionului au fost reparate 62 la sută din numărul tractoarelor, 51 la sută din cel al plugurilor de tractor, 80 la sută din semănători, 70 la sută din trioare și 60 la sută din cultivateoare.

La cele 7 ateliere ale gospodăriilor agricole colective din raion se aud tot

timpul ciocnîturi. Aici s-au reparat pînă acum 60 de pluguri și 35 de grape ale gospodăriilor colective, precum și 1.024 pluguri și 305 grape pentru sectorul individual.

O grijă deosebită se dă pregătirii semințelor ce vor fi puse în pămînt. Tot pînă la 25 ianuarie se organizaseră în raion 115 centre de curățire a semințelor și 54 centre de germinație.

Grăbesc terminarea reparării uneltelor agricole

Țărani muncitori din raionul Botoșani grăbesc terminarea reparării uneltelor agricole necesare campaniei agricole de primăvară.

La cele 5 centre de reparat unelte, țărani munci-

tori din comuna Tudora, bunăoară, au reparat 60 de pluguri, 40 de grape, 3 semănători și un trior, iar la cele 2 centre de selecționat sămînță au fost selecționate 9000 kg. de orz, 2000 kg. de

ovăz și alte cereale. Comuniștii Dumitru Semion, Grigorie Dionisie, precum și deputații Gh. Abălașei și Anica Guzu au terminat primii pregătirile pentru însămînțările de primăvară.

În lupta cu viscolul oamenii au învins

Aproape că nu le-a venit să-și creadă ochilor, directorului gospodăriei de stat Zorleni, Ion Mihalcea și tehnicianului șef Cernomazu, cînd l-au văzut intrînd pe ciobanul Vasile Roșca plin de zăpadă și abia puțînd vorbi de înghețat ce era.

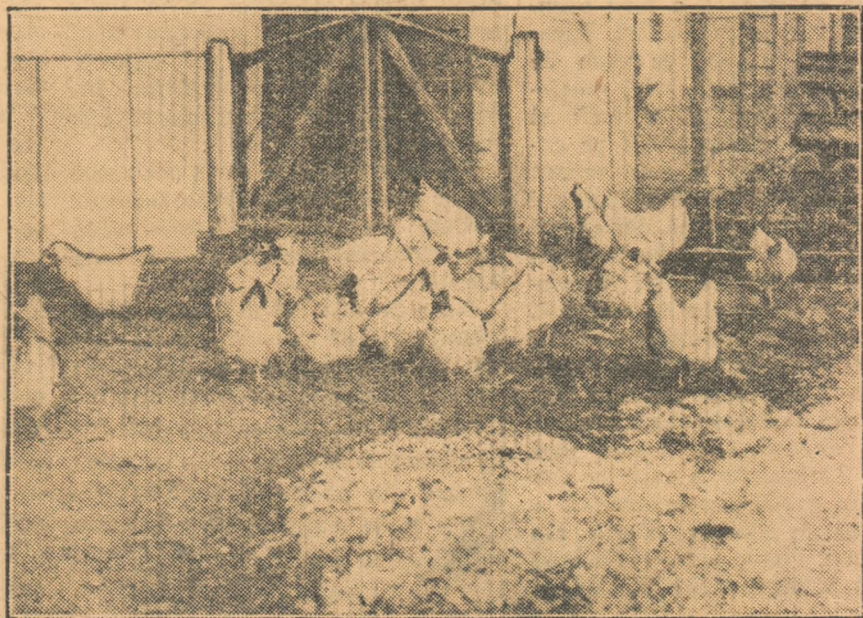
Văzuse omul că viscolul nu mai conținea și s-a temut că zăpada va troieni saivanul gospodăriei, aflat în plin cîmp, unde gospodăria avea nu mai

puțin de 2.000 de oi... Trebuia să ceară ajutor de la direcție. În timp ce el se frămînta copleșit de grijă, același lucru se petrecea la sediul gospodăriei.

Doar atît cît să se desghețe Vasile Roșca stătură, și după ce directorul stabili să iasă Toader Vasilache cu tractorul, ei o porniră cu sania înainte. Căii înaintau gîfîind. Ajunși cu multă greutate la saivan, îl găsiră troienit de-a binelea. Mai mult după

lătratul cîinilor purură să știe încotro s-o ia.

Munciră din răsputeri, laolaltă, ciobani, tractorist și director ore în șir și ridicară o apărătoare de zăpadă ca un zid, în partea dinspre care bătea viscolul. Erau obosiți și înghețați cînd au terminat, dar ochii le oglindeau toată bucuria inimilor lor, căci oile, avutul gospodăriei, erau salvate.

În fața cotețului s-a strîns un grup de găini din rasa Lehorn și Sussex pe care le crește tovarășul Cocorăviș din comuna Șag, raionul Timișoara. La una din expozițiile organizate la Timișoara el a obținut premiul II pentru găinile prezentate din gospodăria sa.

Rodnică activitate culturală la Mureni

Sprrijinit de sfatul popular, căminul cultural „Petofi Șandor” din comuna Mureni, raionul Sighișoara, desfășoară o frumoasă activitate. În mod deosebit se evidențiază echipele de teatru și dans formate din tineri și virstnici, care au pregătit în decursul anului trecut 11 piese de teatru și numeroase dansuri populare pe care le-au prezentat atât în Mureni cât și în comunele Vinători, Filiași, Cristur, Eliseni, Albești, Săcueni și altele, unde spectacolele s-au bucurat de mult succes.

Sufletul echipei artistice sînt tovarășele Nagy Rozalia, directoarea căminului cultural și Ady Elena, secretara sfatului popular comunal. Amîndouă au organizat 13 schimburi de experiență în raioanele Sighișoara și Rupea, precum și în numeroase comune din Regiunea Autonomă Maghiară, reușind prin exemplul lor personal să formeze un colectiv bine încheiat.

Acum, în preajma celui de al treilea concurs al artiștilor amatori pe țară se pregătesc două piese de teatru legate de munca și viața satului, un nou dans secuesc, dansul românesc „Itele”, precum și cîntece noi.

O bogată activitate are și biblioteca căminului cultural care numără peste o mie volume. În anul

ce a trecut participarea cititorilor a fost de 32 la sută față de numărul locuitorilor. Printre cititorii frunțași se numără deputatul Torday Ludovic, Daika Bela și Czenkel Rozalia. Deși Czenkel Rozalia are peste 70 de ani, ea este o cititoare neobosită. În ultimul timp a citit romane legate de munca și viața țăranilor muncitori, iar la cercul de citit care este organizat în propria ei locuință, povestește ascultătorilor cu multă dragoste fragmente din romanele citite.

Dar activitatea căminului cultural din Mureni nu se sfîrșește aici. El sprijină totdeauna sfatul popular în campaniile agricole, în aplicarea Hotărîrilor partidului și guvernului.

În anul ce a trecut la căminul cultural s-au ținut 94 conferințe, iar seri culturale și sezători au avut loc aproape seară de seară.

Munca neobosită ce se duce în cadrul căminului cultural din Mureni contribuie la educarea țăranilor muncitori, la ridicarea nivelului lor cultural, politic și profesional. Primii care au înaintat cereri pentru constituirea unei întovărășiri agricole au fost activiștii căminului cultural. Exemplul lor a fost urmat de numeroși țărani muncitori din comună.

Marcel Grigoriu
corespondent

Ministerul Culturii anunță :

Din cauza condițiilor atmosferice neprielnice, etapa pe comune pentru echipele de cor, joc, formațiuni instrumentale, brigăzi artistice de agitație, soliști vocali, instrumentiști, dansatori și prezentatori de programe a celui de al 3-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale, care urmau să aibe loc între 15 februarie—15 martie a. c., se amîna pentru 1 martie—1 aprilie a. c.

Și azi, ca și acum 21 de ani, sunetul sirenei lui Roaită îi însuflește pe muncitorii Griviței Roșii. Dar, cită deosebire între lupta la care ne însuflețea sirena lui Roaită în februarie 1933 și lupta la care ne cheamă aceeaș sirena în februarie 1954.

...Era o iarnă grea, în acel februarie 1933. Viscolul bătea cu aceeaș furie, ca și în iarna aceasta. Numai că viscolul acelei ierni a adus odată cu el gloanțele blestemate ale burghezo-moșierimii, peste eroica Grivița. Neuitate vor rămîne zilele acelea de februarie 1933, cînd muncitorii cefești și petroliști, organizați și conduși de Partidul Comunist din România, au dus lupte eroice pentru piine, pace și libertate.

Situația economică a țării ajunsesse la marginea prăpastiei. Țăranii erau duși la sapă de lemn de cămăta băncilor și de jafal moșierilor și chiaburilor. Muncitorii și funcționarii erau concediați pe capete. Celor rămași li s-au scăzut simțitor salariile, li s-au aplicat noi amenzi. Era aspru gerul, dar și mai aspră era viața oamenilor muncii. Împotriva acestor condiții neomeștești de trai muncitorii cefești, sub conducerea Partidului Comunist au pornit hotărîți la luptă dirză. Astfel, la 28 ianuarie a avut loc prima grevă demonstrativă a muncitorilor cefești. Cîteva zile mai tîrziu, la 2 februarie, a avut loc cea de a doua grevă demonstrativă a cefeștilor. În diferite colțuri ale țării, la Iași, Pașcani, cefeștii s-au ridicat la acțiune. Petroliștii de pe Valea Prahovei s-au solidarizat și ei cu acțiunile cefeștilor.

Guvernul așa zis național-țărănesc a făcut de formă unele concesi cefeștilor. Nu mult după aceste

Eroicele zile ale lui februarie 1933

concesi fătarnice, guvernul burghezo-moșieresc a dezlănțuit o cumplită teroare împotriva greviștilor, declarînd și starea de asediu. Bineînțeles că la valul de măsuri fasciste luate de guvern, muncitorii cefești au răspuns prin acțiuni hotărîte. În dimineața de 15 februarie muncitorii cefești s-au ridicat la luptă. Era prima mare acțiune a muncitorimii romine condusă de partidul comunist împotriva fascismului. Uteciștul Vasile Roaită trăgea atunci sirena prin care Partidul chema la luptă muncitorimea cefeștă. Parcă și azi imi mai este prezent în mințe sunetul sirenei lui Roaită.

Era o mindrie pentru întreg poporul nostru muncitor că în zilele acelea mulți din cei mai buni fii ai lui se aflau dincolo de zidurile înalte ale Atelierelor Grivița. Întregul cartier al Griviței fremăta în jurul atelierelor.

Am avut fericirea ca în acele zile să fac parte dintr-unul din zecile de pichete de grevă. Și prin inima mea trecuse sunetul sirenei lui Roaită.

Nu a durat mult și Grivița a fost înconjurată de armată. Dar socotelele burgheziei s-au cam încurcat. Ostașii au refuzat să tragă în frații lor muncitori. Și atunci au fost înlocuiți cu elementele cele mai reacționare din poliție și jandarmerie.

Din toate colțurile Bucureștiului se îndreptau manifestanți spre Grivița pentru a-și exprima solidaritatea lor cu eroicii greviști. Dar poliția a împrăștiat mulțimea care se adunase în fața atelierelor. Călăii burgheziei își pregăteau plumbul ucigaș, spre a-l îndrepta împotriva

grivițenilor. La ordinul guvernului național-țărănesc gloanțele au început să secere. Și astfel ziua de 16 februarie 1933 a abătut asupra Atelierelor Griviței rafalele mitralierelor, plumbii ucigașori care au întrerupt viața a sute de eroi, de luptători dirji pentru vremurile pe care le trăim noi astăzi.

În ziua de 21 februarie întreg poporul nostru muncitor sărbătorește alături de noi, cefeștii, „Ziua Cefeștilor”. Acum 21 de ani în această zi muncitorii au rezistat în fața gloanțelor. Am rezistat înscriind în istoria poporului nostru o zi glorioasă de luptă. Cu singele a sute de tovarăși dragi, Grivița Roșie a devenit cunoscută și dincolo de hotarele patriei noastre ca o redută împotriva fascismului, împotriva războiului.

Nepieritoare vor rămîne în istoria poporului nostru muncitor eroicile lupte ale muncitorilor cefești din februarie 1933. Amintirea zilelor lui februarie 1933 va constitui un izvor de îndreptățită mindrie și de puternice îndemnuri spre cucerirea de noi victorii.

Sunetul sirenei este astăzi vesel, cum n-a putut fi niciodată în trecut. Fiîndcă și viața noastră este alta decît cea de altădată. Să mă iau drept pildă pe mine. Sînt ca și în urmă cu 28 de ani muncitor cefeșt. Sînt astăzi, ca și atunci, mîndru de acest lucru. Dar spre deosebire de iarna lui 1933, cînd stăpîni în țara asta erau bogătașii romini și străini, iarna lui 1954 m-a găsit și pe mine alături de întreg poporul stăpîn în această țară.

„Piinea păcii”

de Ben Coraciuc

Editura de stat pentru literatură și artă — Colecția Albina —

Povestirea „Piinea păcii” înfățișează un nou aspect din viața și munca țăranimii muncitoare, și anume noile legături ce se stabilesc acum între colectiviști și cei care au rămas încă în afara gospodăriilor colective.

Acțiunea povestirii, legată de campania însămintării, urmărește să arate cum țăranul mijlocăș Miai, datorită atitudinii

juste pe care o are față de el colectivistul Oprea, izbutește să scape de sub influență chiaburului Huzdup și să se apropie de gospodăria colectivă.

Colectivistul Oprea reușește să mobilizeze țăranimea muncitoare în campania de însămintări și să arate însemnătatea prieteniei între colectiviști și necolectiviști.

„Fruntașul”

de Nichita Bistriceanu

Editura de stat pentru literatură și artă — Colecția Albina —

În „Fruntașul” poetul Nichita Bistriceanu cîntă faptele unor colectiviști frunțași. Alexandru Aron și Maria Zidaru, Aur Baicu și Tinca Anton, precum și alți mii de colectiviști vrednici, mai mult sau mai puțin cunoscuți se vor regăsi în paginile broșurii.

Bogată în fapte, poezia „Fruntașul” se poate fragmenta pentru recitatorii artistici. Ei vor putea recita acele părți care se potri-

vesc faptic cel mai bine colectiviștilor frunțași din comuna lor.

Broșura este frumos ilustrată cu fotografiile unora dintre cei mai buni colectiviști din țara noastră. Lupta și munca acestor colectiviști l-au inspirat de altfel pe autor să scrie poezia „Fruntașul”. Citind această poezie mulți vor fi îndrumați să urmeze exemplul colectiviștilor frunțași.

„Gospodarii”

de Silviu Podină

Editura de stat pentru literatură și artă — Colecția Albina —

Cărticica „Gospodarii” cuprinde patru schițe înfățișînd oamenii noi ce cresc azi în gospodăriile noastre colective.

Astfel, Moș Preda, grădjarul gospodăriei colective se hotărăște, după ce activistul Frincu îl convinge, să facă coșurile trebuitoare gospodăriei; Cristina își duce vaca de acasă pentru a alăpta un vițel al gospodăriei,

care altfel ar fi murit; Badea Marin aleargă noaptea, în timpul unei furtuni, să salveze clăile de fin ale gospodăriei. Aci, el găsește pe toți membrii brigăzii în care lucra insufleții de acelaș gînd: să salveze un bun obștesc.

Oamenii din aceste schițe muncesc cu rivnă și încredere pentru a-și construi viața fericită către care îi conduce partidul.

N'meni nu mai poate închide astăzi pentru fiicele mele porțile școlilor pentru că tatăl lor este muncitor cefeșt. Dimpotrivă. Fiica cea mai mare a ieșit de curînd profesoară. Cealaltă termină anul acesta școala medie tehnică sanitară și se pregătește să urmeze facultatea de medicină. Nimic nu stă astăzi în calea visurilor ei, oricît de îndrăznețe ar fi.

Am fost de curînd în comuna copilăriei mele, comuna Lehliu din regiunea București. E drept, am plecat din comună din 1918, dar greu mi-a fost s-o recunosc, atîtea s-au schimbat. Nu numai în comună, ci și în familia mea. Cele două surori ale mele, care au copii de virsta școlii, au învățat și ele acum în miezul vieții, tilcul slovelor. La reforma agrară din 1945 au primit și ele pămînt, pe care-l lucrează cu spor, avînd în permanență sprijinul statului nostru democratic popular. În ce privește viața mea, este destul să spun că pentru munca pe care o depun la cupotul din secția fierărie a complexului „Grivița Roșie”, am fost decorat cu Medalia Muncii. Insigna de muncitor stahanovist pe care o port cu mindrie mă îndeamnă spre noi succese.

Sunetul sirenei lui Roaită și azi ca și în februarie 1933 trece zi de zi prin inima mea. Imi amintește că toate victoriile pe care le-am obținut prin lupte dirze duse zeci de ani sub conducerea partidului comunistilor, trebuie apărute cu aceeași dirzenie cu care au fost cucerite.

MIHAI ȘTEFAN

muncitor stahanovist la secția de fierărie a complexului „Grivița Roșie”

Ce foloase ne-a adus întovărășirea agricolă

Cu doi ani și ceva în urmă, mai mulți țărani cu gospodării mici și mijlocii din comuna noastră am pus bazele întovărășirii agricole „Drumul lui Lenin”. Am strins petecele noastre răzlețe de pământ în două trupuri mari și am început să le lucrăm cu ajutorul mașinilor și tractoarelor. Și an de an întovărășirea noastră a crescut, s-a dezvoltat, convingând tot mai mulți țărani muncitori să vină alături de noi.

Încă de la începutul muncii noastre în comun, ne-am dat seama că acolo unde-i unire este și putere. În timpul campaniei de primăvară, de pildă, pe o tarla lucrau tractoriștii dela S.M.T. Viziru cu tractoarele, iar pe cealaltă tarla, unde se făcuseră arăturile, noi îi dădeam zor cu însămințările. Pentru prima dată lucram într-un chip nou, științific. Răzoarele le-am înlăturat pentru totdeauna și prin înlăturarea lor, noi, întovărășiii, am câștigat circa 3 hectare de pământ.

În vară timpul a fost cam secetos. Cu toate acestea, pe terlaele noastre au crescut mindre și bogate culturile de orz, floarea soarelui și porumb. Cele 400 kg. orz, 300 kg. floarea soarelui și 200 kg. porumb obținute mai mult la fiecare hectar față de țărani muncitori care au lucrat pământul cu plugul tras de vite, au arătat limpede roadele muncii în comun. După strinsul recoltei, întovărășiii Marin Frățilă, Nicolae Zoltăreanu și mulți alții ca ei au dus acasă între 3—4 care încărcate cu felurite bucate. Văzând foloasele muncii mecanizate, încă 84 de țărani muncitori din sat au dat la o parte îndoielele și au cerut să fie primiți în mijlocul nostru.

În primăvara lui 1953 noi am făcut arături și însămințări de calitate și mai bună ca în primul an. Căpătasem de acum ceva experiență și cu ajutorul tehnicienilor de la raion am căutat să aplicăm și mai bine regulile agrotehnice. În toam-

nă am însămințat griul la timp și cu mașinile. În primăvară l-am bononit, l-am plivit de buruieni de mai multe ori, apoi ne-am îngrijit să-l stringem în pîrgă. De asemeni și celelalte culturi ca porumbul, floarea soarelui, au fost lucrate așa cum trebuie.

O vorbă înțeleaptă spune: după muncă și răsplată. Și într-adevăr, astă toamnă noi am putut să vedem ce înseamnă să lucrezi cum scrie la carte. La griu, de pildă, am scos peste 1.600 kg. la hectar. Țărani muncitori Gheorghe P. Dogărescu, Costică I. Popescu și alții, care n-au muncit pământul în întovărășire și n-au aplicat metode înaintate, au scos abia câte 1.200 kg. griu la hectar. De asemeni, la porumb ei au strins de pe fiecare hectar numai câte 1.000 kg., adică cu 700 kg. mai puțin ca noi, întovărășiii. Când s-au împărțit produsele în întovărășirea noastră, au fost de față și acești țărani muncitori, precum și mulți alții din comună. Ei au văzut cu ochii lor cum Ioniță Popescu, după cele 7 hectare de pământ lucrate în întovărășirea agricolă, a dus acasă peste 6.000 kg. cereale. Feciorul lui, Costică I. Popescu, are tot atît pământ ca și taică-său. El însă a lucrat de unul singur. După strinsul recoltei, Costică I. Popescu n-a băgat în hambar decât pe jumătate cereale față de tatăl său care a lucrat pământul în întovărășire. Acest lucru l-a convins pe Costică I. Popescu să vină alături de noi. Tot anul trecut, prin lumile noiembrie și decembrie, au mai fost primiți în întovărășirea noastră și Gheorghe P. Dogărescu și încă 43 țărani muncitori.

Și pe măsură ce se îmbunătățește viața noastră, a întovărășitorilor, tot mai mulți țărani muncitori își manifestă dorința de a lucra alături de noi. Sunt multe exemple care vorbesc despre felul cum și-au îmbunătățit traiul mulți dintre întovă-

rășiii noștri. Radu Girip, de pildă, și-a cumpărat un car, fratele lui, Ion Girip, la fel. Ion Bădescu, Ion Priceputu și încă vreo 12 inși și-au făcut căruțe noi, trainice. Ion A. Bounegru, care anul trecut a scos de pe pământul lui, lucrat în întovărășire, aproape 7.000 kg. griu, orz, floarea soarelui și porumb, a tăiat un porc gras de peste 100 kg., și-a cumpărat de curînd încă 2 porci pe care-i crește, și-a luat îmbrăcăminte nouă și o seamă de lucruri în casă, și i-au rămas și o mulțime de cereale pentru hrana familiei. Alți întovărășiii, ca de pildă, Nicolae S. Untaru, și-a cumpărat casă; Ion Buturea și-a pregătit tot materialul pentru a ridica și el în primăvară o casă nouă, spațioasă.

În prezent întovărășirea noastră numără 237 familii și are 760 hectare pământ și 76 atelaje. Numărul întovărășitorilor se va mări în curînd cu încă 15 familii de țărani muncitori care s-au convins, pe bază de fapte, că lucrînd pământul în comun, vor putea dobîndi recolte bogate.

Acum, noi întovărășiii, împletim strîns munca de atragere a noi membri în întovărășire, cu pregătirile pentru însămințările de primăvară. O parte din pământ a fost ogorit în toamnă de tractoarele S.M.T.-ului din Viziru. Pe aceste terenuri vom semăna porumb și bumbac. Sintem hotărîți ca anul acesta să punem în pământ, cu mașinile, o sămință curată numai bob și bob. De asemenea vom face toate muncile așa cum prevăd regulile agrotehnice, pentru ca în felul acesta să culegem recolte sporite și să ne putem crea o viață din ce în ce mai îmbelșugată.

Radu I. Bălan, Băluță I. Băcanu, Ion A. Bounegru și Nicolae Zoltăreanu, membri în întovărășirea agricolă „Drumul lui Lenin” din comuna Viziru, raionul Insurăței.

În casa unui întovărășit din satul Hășdate

Am pornit dela reședința raionului Gherla din regiunea Cluj, spre satul Hășdate, împreună cu o tehniciană din secția agricolă a sfatului popular raional. Am luat-o drept pe șosea, lăsînd în urmă orașelul și în fața noastră s'a ivit curînd cîmpul întins, împrejmuit de dealuri. Ne apropiem de sat. Nînsese din belșug prin acele locuri și cu greu ne făceam drum prin zăpadă.

Insoțitoarea mea era darnică la vorbă. De la ea am aflat multe lucruri despre hărnicia oamenilor din Hășdate și îndeosebi despre munca întovărășitorilor din sat.

Mi-a spus că statul a ajutat mult pe întovărășiii. Le-a trimis tractoare care au arat și semănat pământul la timp și în bune condițiuni. De asemenea, unii întovărășiii au primit pământ prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri. Și astfel, mulți dintre ei și-au îmbunătățit felul de trai.

— Vezi casele acelea? — a continuat ea, aruncîndu-și privirea asupra cîtorva clădiri bine zidite, din ale căror coșuri ieșea un fum gros, albicios. — Acolo locuiesc țărani întovărășiii din sat. În oricare din gospodăriile acelea vei intra, vei vedea ogîndindu-se roadele muncii lor hărnicie.

Am intrat în casa întovărășitorului Grigore Vidican. El s'a înscris în întovărășire în septembrie 1952 cu un hectar și 92 ari. Am găsit-o în casă pe femeia lui, care torcea un fuor de cînepă și pe Gheorghe, un dohofan cu obrăjiorii roșii, în vîrstă de vreo trei ani, prislea lui Grigore. Ceilalți trei copii erau la școală, iar Maria, fata cea mai mare, era dusă în oraș după cumpărături.

...Cînd s'a înființat întovărășirea „Steaua Roșie” din satul Hășdate, Grigore Vidican o scotea însă anevoe la capăt. Avea de hrănit cinci copii mici, și cu greu dovedea omul munca, de unul singur. Pământul îl avea împărțit în două fișii: una la hotarul cu satul Nicula, la vreo 3 kilometri depărtare de casa lui și alta la hotarul cu satul Hășdate. Lucra pământul cu plugul tras de boi. Muncă multă și cînd era vorba să culeagă roadele, nu-i ajungeau nici pentru hrana familiei.

S'a înscris printre cei dintîi în întovărășire, și în anul 1953, împreună cu ceilalți, a cules primele roade. Niciodată n-a fost mai mulțumit de rezultatele muncii sale ca atunci. Cînd s'a împărțit recolta în întovărășire, Grigore Vidican a adus acasă griu din belșug, 35 saci cu porumb, 12 saci cu cartofi și alte bucate. Arînd și semănînd pământul cu tractoarele S.M.T.-ului, întovărășiii au putut obține 2.930 kg. griu la hectar, adică, de două ori cît au realizat țărani cu gospodării individuale.

Grigore Vidican își face uneori socoteala: „Dacă n-aș fi intrat în întovărășire, anul ăsta aș fi adus acasă mai puțin de jumătate din grînele pe care le am acum în hambare”.

Roadele culese anul acesta din munca în întovărășire l-au făcut pe Grigore Vidican să privească cu încredere viitorul. Dacă acum, după primul an de muncă în întovărășire, a cules atît belșug de bucate, muncind mai cu spor, în anii care vin, fără îndoială, va putea să-și înfrumusețeze și mai mult viața și casa, să facă familiei sale o viață plină de bucurii.

DOINA ILIESCU

Intovărășirea aduce recolte sporite

Cu ani în urmă, țărani muncitori din Hagiști, raionul B. Cnești, se mirau cînd scoteau vreodată de pe pământurile lor peste 600—700 kg. griu sau 900 kg. porumb la hectar. Însă cînd a luat ființă întovărășirea, la îndemnul organizației de bază din sat, cînd s-au înlăturat haturile, încă dela prima recoltă țărani întovărășiii au obținut cu 300—400 kg. griu, cu 800 kg. porumb, mai mult decît țărani muncitori cu gospodării individuale.

Deși țărani individuali au lucrat

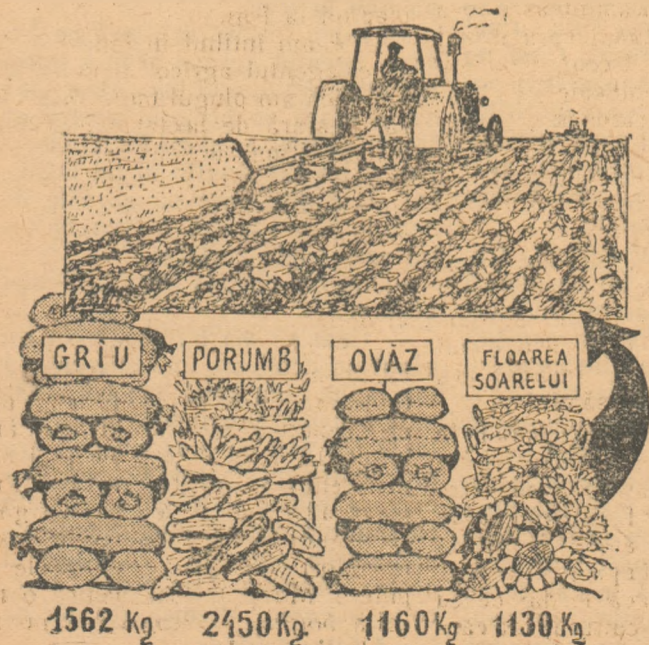
în condiții mai bune decît lucrau înainte, au fost totuși întrecuți de întovărășiii, deoarece aceștia și-au lucrat pământul unit, cu mașinile și tractoarele S.M.T.-ului Hagiști, au introdus pe scară largă îngrășămintele și au aplicat cu strictete regulile agrotehnice.

Anul trecut, în 1953, întovărășiii au recoltat de pe fiecare hectar, în mijlociu, cu 70—100 la sută mai mult decît țărani individuali. Graficul de mai jos arată producția medie la hectar a țăraniilor întovărășiii și a celor cu

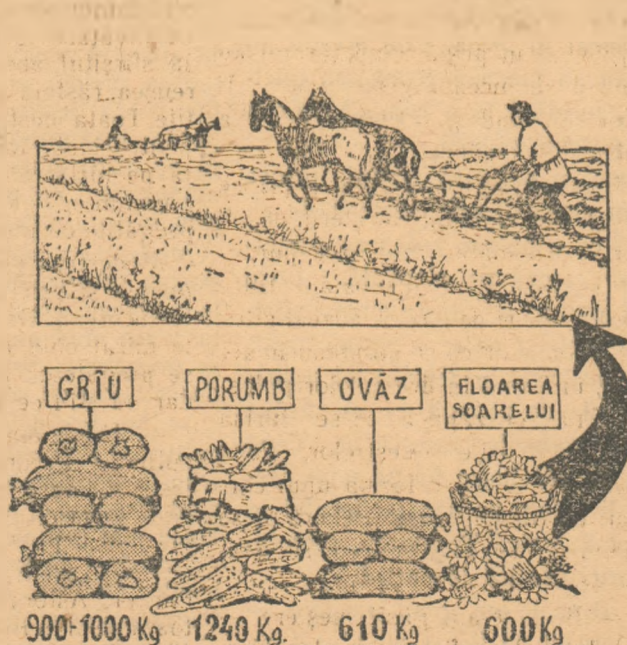
gospodării individuale. Creșterea producției la hectar înlesnește întovărășitorilor să crească vite, să cumpere materiale de construcție și să-și ridice astfel nivelul de trai. De pildă, Preda St. Ilie, Ion Mititelu și alții și-au cumpărat cîte o vacă de lapte. Gheorghe Bădărău și mulți ca el au cumpărat țiglă și materiale de construcție.

În ultimul an întovărășirea din Hagiști a crescut cu încă aproape 90 familii, care s-au convins că munca în comun aduce bogate sporuri de recoltă.

Țărani muncitori întovărășiii

Țărani muncitori cu gospodării individuale

OAMENI HARNICI

La câțiva kilometri de Buzău, după ce treci podul de peste apa Buzăului, zărești, de-i seară sau noapte, luminile, iar în zilele de iarnă lumurile primelor case din comuna Mărăcineni. O coastă cu pantă lină, pe partea dreaptă, cum vii în comună de la oraș, e singura înălțime: încolo, cât poți arunca privirile, cîmp întins cu pămînt mănos de luncă. Deși se află în cîmpie, Mărăcinenii aduc mai degrabă cu un sat de munte; de-a lungul unui drum șerpuit, deoparte și de alta, sunt răspîndite, printre livezile de pomi, printre vii și arături, case scunde de lemn, împrejmuite de uluci sau garduri de stobori.

În Mărăcineni am sosit seara. Pîrtia acoperită pe alocuri de zăpada viscolită, trebuia s-o cauți pipăind cu piciorul. Nu vedeai la doi pași și nu știai de ce; din cauză că se lăsase întunericul sau pentru că vîntul îți arunca în față fulgi deși de zăpadă înghețată, care, te orbeau, îți sgîrtau obrazul și-ți pătrundeau sub haină. Pe drum nici țipenie de om. Doar lumina tulbure ce abia străbătea prin geamurile cu flori de gheață, îți arăta unde trebuie să fie o casă. Scrișnetul găleților lovite de ghizdurile îmbrăcate în gheață ale puțurilor, zornăitul lanțurilor și scîrțitul cumpenelor în furci îți spuneau că treci pe lingă fîntini. Satul părea adormit sub troiene ca o așezare de laponi în locuințe de gheață.

UN OM „INSĂMINȚEAZĂ“

Cînd viscolul s-a pornit mai mînios, mutînd troienele dintr-un loc în altul, despîcînd copacii, doborînd porțile neproptite cu nădejde în buluci, am bătut la ușa șefului de tarla Petre M. Petre. Stăpînul casei m-a primit cu mîncile cămășii suflecate pînă aproape de umeri, cu mîinile pînă la coate înegrite de pămînt. I-am întins mîna.

— Așteaptă să mă spăl. Nu te supăra, îmi sunt dragi oaspeții, dar... vezi bine m-ai găsit nepregătit pentru musafiri.

Într-un colț al camerei, pe tabla de tuci încinsă și deasupra sobei, pe zid, se aflau găleți și căldări cu pămînt pus la desghețat. Tovarășul Petre îi grăbea desghețul, frămîntîndu-l cu apă fierbinte.

— Am muncit sdравn astăzi și eu și băetani ai mei — arăta el spre doi din cei nouă copii care-i umpleau casa. Ne frămîntam mîntea unde să găsim pămînt. Ne-a venit vîntul în ajutor, glumi el, că de nu zgîlția clăia de coceni, să vedem c-o doboară peste noapte, nu mă lăsa inima să-i bag pe o vreme ca asta în podul grajdului. Asta-i pămînt de pe locul unde-au fost coceni. E înghețat el, dar nu ca cel de sub nămeți.

De virful mustăților lungi s-a lipit pămînt. E o veche obișnuință a lui să le răsucescă și cînd vorbește și cînd lucrează. Nevastă-sa spune că le răsucescă din cînd în cînd și-atunci cînd doarme, dar el nu vrea nici în ruptul capului să recunoască.

— E aproape gata — se adresă el copiilor mai răsăriți, frămîntînd pămîntul din ultima căldare. Aduceți lădițele.

Patru lădițe, lungi cam de un metru, fără capac deasupra, au fost aduse cît ai clipi din ochi din camera vecină. Fără grabă, cu migală, frămîntînd fiecare bulgăre mai mare decît a-luna, tovarășul Petre așeză pămîntul în toate cele șasesprezece despărțituri ale lădițelor.

— Nu-l îndesa, lasă-l aflat, — strigă el la mezin, care se apucase să bălătorească pămîntul cu palma nu mai mare decît o cutie de chibrituri.

Tîrziu, cînd termină munca, șeful de tarla își aduse aminte de mine. Mă privi pe sub genele stufoase la fel ca mustața și-n privirea lui zării o căutătură șireată.

— Mîine, „însămîntez“ într-o singură zi șaișpe „tarlale“. Trebuie să știu din vreme cum e sîmînța, n-o pot arunca la noroc în pămînt. Dacă nu-i bună, mai am timp s-o schimb. Sînt sigur c-o să iei parte

patru ateliere... Toți fierarii se laudă că te întrec.

Jenică Pogonaru îl știa pe tovarășul Popescu cel mai priceput și mai harnic dintre fierari, dar îi plăcea să-l mai îndemne.

— Nu mă vait c-o să mă întrecă, tovarășe Pogonaru, mă vait că n-o să am ce lucra. Pînă la însămîntat sînt în stare să repar plugurile dintr-o comună întreagă, iar mie ce mi s-au repartizat? Citeva.

— Pînă la însămîntat ai zis!

— Da, da, pînă atunci.

— Te lauzi.

— Cine, eu? Pe-al lui Ion Berli-

drum, pe agentul agricol l-a oprit un țaran între două virste.

— Ce vrea? I-am întrebat.

— Întreabă la ce sîmînțe să încerce puterea de încolțire. Planurile astea de cultură îi cam țin în loc. Văd eu că trebuie să lucrez cîteva zile și nopți la rînd și să le fac pe toate de mină. Un plan de cultură dat la timp nu-i puțin lucru în lupta pentru bunul mers al însămîntărilor.

O SANIE TAIE PIRTIE

Spre lunca Buzăului, ocolind locurile unde zăpada-i troienită, o sanie taie pirtie. În urma ei alte cîteva. În sania din frunte, Măniță Zisu, un bătrîn trecut de 60 de ani, dar încă în puteri, cu fața îmbujorată de ger ca un copil ce se întoarce dela sîniuș, cu părul de culoarea iernii, îndeamnă caii să grăbească pasul. Din cînd în cînd se întoarce și șuguește cu cei din sîniile din urmă.

— Țineți-vă după mine, am fost primul cercetaș pe reghiment.

Dacă a fost sau nu cercetaș în armată, Stoica Nicolae, Vasile M. Ion, Ștefan Stroe și ceilalți care vin în urmă-i nu știu. Știu însă că de o jumătate de veac Măniță Zisu a coborît zi de zi în căruță, în sanie sau pe jos în lunca Buzăului și cunoaște ca nimeni altul unde sînt adîncituri astupate de zăpadă, în care sîniile s-ar putea împotmoli.

Către seară, cînd un nou șir de sîinii se îndreaptă spre lunca Buzăului, de astădată pe pirtia lucioasă ca oglinda, grămezi negre de gunoi pătează albul zăpezii. Acolo sînt cele peste 150 hectare de grădinarie ale țaranelor muncitori din Mărăcineni.

PLUGUL BUN NU-I DE AJUNS

Se înnoptase deabinelea cînd Petre M. N. Oprea s-a întors cu sania din luncă. Cojocul, din blăni de berbec, lung pînă la glesne și căciula mare „cît o zi de post“, trasă peste urechi, îl apăraseră de ger. Picioarele și palmele însă le simțea înghețate.

Întră în casă și luă niște pături uscate cu care să acopere boii și zăbovi cîteva clipe lingă sobă, să-și desmorțosească mîinile. Li păru rău. Cînd se întoarse în curte, spinările boilor erau învelite într-o pojghită de gheață. Li dejugă și-și strigă nevasta.

— Hai să-i frecăm. După aceea eu le pregătesc așternutul, le pun fîn în iesle să aibe peste noapte și tu le aduci uruială.

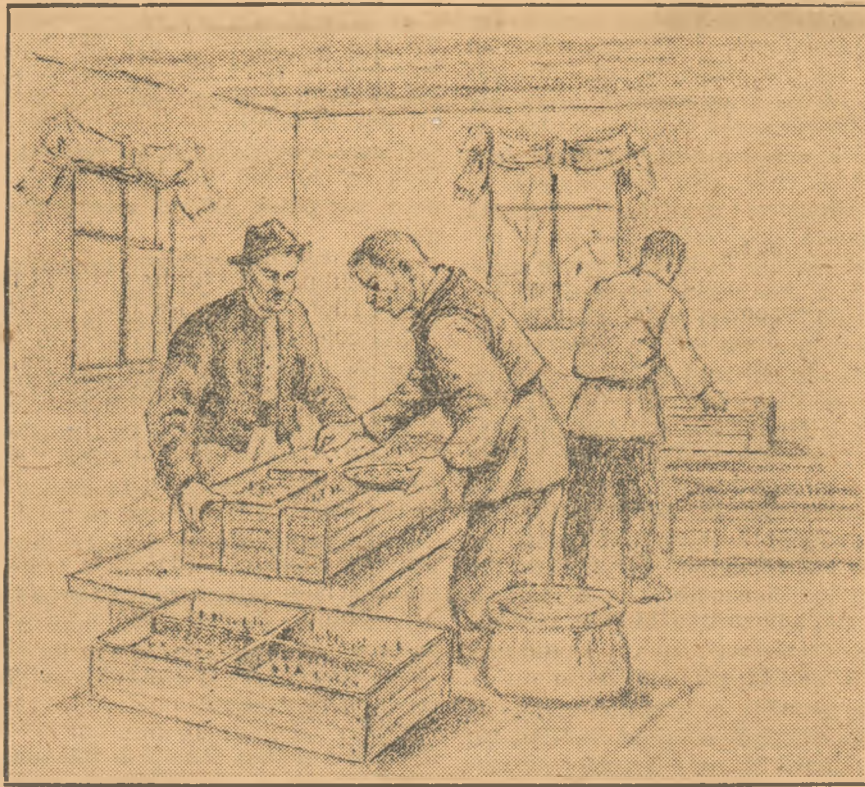
— Bine — îngînă femeia și se apucă să frece boul de cea, mai plîpînd la frig.

— L-am întîlnit în luncă pe Arsene, agentul agricol și m-a întrebat dacă am plugul bun. Mi-a spus că în afară de hectarul nostru ar trebui să mai ar și lui Pavel Georgescu, lui Constantin al lui Dumitru și la alții care nu au vite de muncă. M-am învoit. Ar veni cu totul vreo șapte hectare.

— De boi nu te-a întrebat dacă i ai buni?

— Cum să mă întrebe!? Nu i-a văzut cu ochii lui, nu știe că eu totdeauna am grijă de boi, dar mite acum în preajma însămîntărilor!? Nu mai cu plug nu poți arăta nici pentru un strat de asturoi. Primăvara trebuie să ne găsească gata cu sîmînța aleasă, plugurile și semănătorile reparate, cu vitele în putere. Muncim doar pentru o recoltă bogată. Vremea rea nu ne poate ține pe loc.

MARCEL BROȘTEANU

și dumneata, că de, poate n-ai mai văzut pînă acum însămîntîndu-se în ultima zi a lunii ianuarie.

Viscolul arunca o pală de zăpadă în fereastra dinspre drum. Vîntul sufla mai aprig.

— Ghifor ca ăsta, n-a fost de cînd mă știu — făcu femeia numai pentru ea.

ATELIERUL DE SUB ZĂPADĂ

Despre Popescu A. Ioan, responsabilul atelierului de reparat unelte din Cîrlovaia, un sat mic ce aparține de Mărăcineni, auzisem mai înainte. Știam că-i înalt și slab, oacheș la față, cu părul cum e cărbunele, așa că l-am cunoscut imediat ce m-am strecurat pe ușa întredeschisă numai, din cauza troienelor, în atelierul său. Acoperișul atelierului înjghebat în pripă, cînd țaranii au hotărît să înceapă repararea uneltelor, formînd și o comisie, pîrtia sub povara zăpezii.

Popescu suflă în pumni, prinse cu un clește lung, meșterit de el, fierul ce căpătase culoarea purpuri și-l așeză pe nicovală. Între două lovituri de ciocan auzei sfîrșitul scînteielor ce se stingeau în aer încă, întîlnind în drumul lor pulberea fină de zăpadă ce se furișă prin crăpăturile ferestrelor. Cînd bara de fier luase forma unui corman de plug, pe ușa atelierului se strecură Jenică Pogonaru, secretarul organizației de partid.

— Bine te-am găsit meștere — îl salută el pe fierar cu glas tare. Am trecut astăzi și pe la celelalte

geanu l-am făcut ca din fabrică. Uite, acum altu-i bun de pus pe brazdă. Graficul comunei pentru repararea uneltelor prevede să le dau gata pînă la 15 februarie, iar eu le termin toate pînă poimîine.

— Nu zic, le repari la timp, însă află că Petre M. Petre a însămîntat ieri ovăz, porumb, floarea soarelui. Văzînd mirarea fierarului, tovarășul Pogonaru zimbi și adăugă: ca să le încerce puterea de încolțire.

...POVESTEA PLANURILOR DE CULTURĂ

Pe agentul agricol Arsene Dumitru l-am întîlnit mai tîrziu, la sfat. Își întinsese pe mese planul de cultură al comunei, defalcat pe gospodăria țărănești. Lucra. Din cînd în cînd își sprîjinea capul în palme, străduindu-se să-și amintească ceva ce învățase la ultimul curs urmat la sfîrșitul anului trecut. Cînd nu reușea, răsfoia grăbit caietele cu notițe. Toată desfășurarea pregătirilor pentru însămîntări o avea orînduită pe hîrtie pînă în cele mai mici amănunte, ca planul unei bătălii pregătite cu minuțiozitate.

Modestia agentului agricol, dragostea și priceperea lui de muncă te cucereau. De aceea am fost foarte mirat cînd am aflat că oamenii se pregătesc pentru însămîntări, dar nu știu ce vor însămînta.

— Nu le-am împărțit planul de cultură. Raionul a întîrziat să ne trimită imprimat, mi-a spus roșind de parcă el ar fi fost vinovat. Dacă mai întîrzie, am să fac cîteva de mină și să le impart întii chiburilor. Astora, dacă le dai de cu toamnă planul de cultură, tot caută nod în papură să nu-l respecte. Am ieșit dela sfat împreună. În

După experiența fruntașilor

Catia Carpuhina era încă școlăriță cind consăteanca ei Agafia Petrovna Ermacova, din colhozul „Borodino”, raionul Mojaisc, regiunea Moscova, a fost distinsă cu titlul de Eroină a Muncii Socialiste pentru obținerea de recolte mari de cartofi.

S-au dus atunci cu toată școala să vadă tarlăua pe care lucra echipa Agafiei Petrovna și pe care se aplica metoda de sădire în cuiburi în pătrate a cartofilor. În ziua aceea Catia a simțit dorința să fie și ea la fel ca Ermacova, să învețe să cultive bine legumele. A început să citească cărți și broșuri despre experiența fruntașilor în agricultură și să urmărească cu regularitate ziarele și revistele. Și atunci cind, după terminarea școlii, i s'a incredințat conducerea unei echipe de tineret pentru cultivarea legumelor, ea cunoștea de acum temeliile agrotehnice.

Fetele s-au pus cu avînt pe lucru. Sfătuite de Ermacova, ele au început să pregătească neîntirziat tarlăua rezervată pentru cartofi. Au făcut refînarea zăpezii și au scos bălegar pe cîmp, așezîndu-l în grămezi. Au ales tuberculele bune de sămînță și le-au iarovizat.

La începutul lunii mai, s-a adus în colhoz o mașină de sădit cartofi, cu patru rinduri.

— Cu noua mașină vor lucra comsomolistele, — a hotărît președintele colhozului, Epifan Gavrilovici Iacovin.

Mașina a lucrat foarte bine. Într-o zi și jumătate fetele au sădit cartofii pe toată tarlăua. Sădirea în cuiburi în pătrate le-a permis întreținerea mecanizată între rinduri în două direcții a culturii. În timpul verii fetele au scos de cîteva ori îngrășăminte pe cîmp, iar toamna recoltatul cartofilor s'a făcut cu mașina „TEK-2”.

Munca îndirjită a fetelor a fost încununată de succes.

Și în alte colhozuri din raionul Moja'sc sunt numeroși maiștrii ai recoltelor mari. Așa, de pildă,

în colhozul „Dîmineața de Mai” sînt bine cunoscute rezultatele obținute de echipa cultivatoare de cartofi condusă de E. Avsievici. Această echipă a aplicat printre cele dintîi metoda de sădire a cartofilor în cuiburi în pătrate, obținînd în sectorul respectiv o recoltă mijlocie de cartofi de 50.000 kg. la hectar.

La fel ca și Catia Carpuhina, Lidia Iabițcaia din colhozul „Stahonov” a aplicat și ea metodele înaintate folosite de Ermacova și Avsievici. Echipa de tineret condusă de ea obține, de cîteva ani la rînd, recolte de cartofi de 35—40.000 kg. la hectar.

În raionul Mojaisc sînt 19 echipe de comsomoliști și tineri. Comitetul orașenesc al Comsomolului din Mojaisc dă o mare atenție popularizării în rîndurile tineretului a experienței fruntașilor în agricultură. Numeroși tineri și tinere au ascultat la casa de cultură raională cîteva interesante conferințe despre marile transformator al naturii I.V. Miciurin.

Comsomoliștii și tineretul din colhozuri răspîndesc cele mai bune realizări prin conferințe, gazete de perete, expoziții de fotografii și panouri.

I. ULIANOV

Intr-un colhoz kirghiz

Pe malul stîng al rîului Ciu, nu departe de orașul Frunze, capitala Kirghiziei Sovietice, se află așezat colhozul „Lenin”. Colhoznicii de aici luptă cu însuflețire pentru ducerea la îndeplinire a Hotărîrilor plenarei din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S. și a ultimelor Hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la agricultură.

În colhozul „Lenin” se dezvoltă cu succes creșterea vitelor proprietate obștească. Anul trecut colhoznicii au depășit cu mult planul de creștere a șeptelului de vite și au ridicat mult productivitatea vitelor.

Au sporit mult veniturile colhozului de pe urma majorării prețurilor de colectare a produselor agricole. Datorită acestui fapt, colhozul și-a cumpărat trei autocamioane, un gater și un aparat de sudură electrică.

A sporit și plata pentru ziua-muncă. Colhoznicii au primit pentru o zi-muncă, în afară de bani, cîteva kilograme de grîne și de legume. S-au dat ca plată pentru zilele-muncă executate 760 de purcei. Mulgătoarele capătă pentru depășirea producției de lapte între 600-1300 kg. lapte în plus. Cel mai bun hergheliegiu, Ihamatul Clășaeu, care a obținut 30 mînji dela 30 de

iepe, a primit ca premiu doi mînji. Colhoznicii din artelul agricol „Lenin” sînt hotărîți să sporească și mai mult bogățiile colhozului lor. Acum, în toiu iernii, la ferme, pe pășuni, în atelier, în hambare și în livadă munca nu contește. Gospodării se pregătesc temeinic pentru muncile de primăvară.

Colhozul va însămînța cu cereale aproape 2.000 hectare. Pentru aceasta s-au pregătit destule sămînțe, care au fost verificate din timp.

Se fac mari lucrări la ferma de vite, pentru o cit mai bună întreținere a vitelor. Spre a se asigura îndeștul nutreț pentru șeptelul tot mai mare de vite, colhoznicii au hotărît să lărgească sămănăturile de ierburi. Sămînțele de lucernă și iarbă de Sudan au și fost stocate și curățate.

Deși cele mai multe munci de cîmp sînt executate de S.M.T., colhozul își pregătește și el pentru primăvară mijloacele tehnice de care dispune. La fierărie, la atelierul de tîmplărie și la atelierul mecanic se fac lucrări de reparații. Colhoznicii pun la punct mașinile și inventarul agricol.

În jurul orașului Frunze trebuie să se creeze o puternică zonă de cultivare a cartofilor și legumelor. Colhozul „Lenin” a plănuit să cultive cu cartofi și legume 275 hectare de pămînt.

Dezvoltarea rapidă a gospodăriei cu multe ramuri de producție cere de la colhoznicii de rînd să cunoască temeinic bazele biologiei micu-riniste, ale științei zooveterinare, ale agrotehnicei diferitelor culturi. Deparece, este atît de mare setea de cunoștințe ale colhoznicilor, ei se folosesc de biblioteca satului, cumpără dela magazin îelurite cărți de specialitate și capătă un mare ajutor dela specialiștii veniți în colhoz după plenara din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S.

G. BURANOV

În satele colhoznice se desfășoară și în timpul iernii o vie activitate sportivă.

Fotografia înfățișează un grup de tineri schiori din colhozul „Krasnii Actiabri”, în fața casei de cultură, primind ultimele îndrumări din partea instructorului sportiv înainte de a porni la drum.

Ingrijitorii de animale învață

mod organizat. S-au studiat cu multă atenție Hotărîrile plenarei din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S., cuvîntarea rostită la plenară de N.S. Hrușciiov și celelalte documente importante ale partidului și guvernului în problemele agriculturii.

Cursurile se țin potrivit programului de studii, după un plan de lucru dinainte întocmit.

Iată o zi de învățatură. La clubul colhozului s-au adunat cursanții. Printre ei se află responsabilii fermei de animale cornute mari și fermei de porci, Iuozelaitete și Bloșkis, mulgătoare, îngrijitoare de porci și de viței.

— Astăzi — începe Ghedraitis — vom studia planificarea sarcinilor la ferma de porci. Dar mai întîi să controlăm ce-am învățat mai înainte.

Și zootehnicianul o poartă pe îngrijitoarea de porci Stancunene să vorbească despre ținerea evi-

dentei la ferma de porci de rasă. Apoi profesorul pune diferite întrebări și alor cursanți și numai după ce se convinge că lecția dinainte a fost bine însușită, trece la noua lecție.

Zootehnicianul își dă si:ința să împărtășească cursanților toate cunoștințele și priceperea sa, să-i învețe să aplice realizările științei și ale experienței înaintate în practică, în producție.

Cunoștințele teoretice sînt strîns legate cu sarcinile de zi cu zi ale producției. Astfel, în anul 1953, au fost adunate în colhoz mari cantități de nutrețuri brute, zemoase și concentrate. Acum se duce lupta pentru o înaltă productivitate a animalelor în perioada de iarnă. Animalelor li se dau numai nutrețuri preparate.

În afară de lecții, cursanții vizitează colhozurile fruntașe din raion. Asemenea vizite s-au făcut în

colhozul „Draughis”, unde se cresc viței de rasă și la crescătoria de animale de rasă dela Ședuv. Multe din cele văzute aici au fost aplicate de colhoznici și în gospodăria lor.

Ingrijitorii de animale din colhozul „Tautu Venibe” se află în întrecere pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor puse de partid și guvern. Mulgătoarele și-au luat angajamentul să mărească producția de lapte; îngrijitoarele de porci și-au luat angajamentul să obțină pînă în toamnă cel puțin cîte 18 purcei de la fiecare scroafă.

La ferma de animale cornute mari s-au și dobîndit unele succese. Așa, de pildă, în decembrie 1953 producția de lapte s-a ridicat la nivelul lunilor de vară. Ingrijitoarea de porci Stepanoviciute a obținut un spor de greutate de 400-500 grame pe zi la porcii puși la îngrășat. Ceilalți îngrijitori de animale din colhozul „Tautu Venibe” lucrează și ei cu succes.

L. COMAROV

Colhoznicii din artelul agricol „Tautu Venibe” din R.S.S. Lituaniană, dovedesc o mare sete de cunoștințe. Aici învață în al treilea an de studii la cursurile zootehnice 24 îngrijitori de animale. Lecțiile sînt ținute de zootehnicianul Ghedraitis de la crescătoria de stat de animale de rasă dela Ședuv.

În primii doi ani de învățatură lucrătorii de la ferme și-au însușit temeliile științifice ale îngrijirii animalelor și ale hrînirii lor raționale. Cunoștințele căpătate sînt aplicate cu succes în practică. Anul trecut, de pildă, s-a organizat întreținerea în tabere de vară a animalelor cornute mari și a porcilor. Din primăvară și pînă tîrziu în toamnă animalele au căpătat nutrețuri proaspete.

Toate acestea au dus la mărirea șeptelului de animale proprietate obștească și la ridicarea productivității animalelor. Colhozul a îndeplinit planul de dezvoltare a creșterii animalelor înainte de termen.

În toamna anului 1953 cursurile zootehnice au început la timp și în

Să luăm măsuri pentru combaterea urmărilor viscolului

Viscolul puternic și cantitățile de zăpadă neobișnuit de mari care au căzut în ultima vreme pot să provoace pagube la cultura plantelor și în creșterea animalelor, dacă nu luăm măsuri din vreme.

Fără îndoială că zăpada căzută pe ogoare ajută la doborârea de recolte îmbelșugate în timpul anului, dar în cantități prea mari, ea poate aduce și pagube însemnate în agricultură. Există, de pildă, primejdia ca apa provenită din topirea zăpezii să bălăască pe semănături și să producă stricăciuni. De aceea, prima grijă pe care trebuie să o avem atunci când va începe dezghețul este aceea de a asigura scurgerea apei de pe semănăturile din locurile joase. Acest lucru se poate face prin săparea unor șanțuri de scurgere.

De asemenea, trebuie luate măsuri din timp pentru preîntâmpinarea pericolului inundațiilor, prin construirea de diguri, înălțarea și întărirea digurilor existente, curățirea și adâncirea șanțurilor, pentru scurgerea apelor. În același timp trebuie să ne îngrijim de prevenirea distrugerii semănăturilor de toamnă de stratul de gheață care se poate forma. Pentru a sparge crusta de gheață trebuie să plimbăm vitele peste semănături. Acolo unde sunt nămeți mari pe semănături și pe arăturile de toamnă, trebuie să împrăștiem zăpada, astfel ca topirea nămeților să se facă mai repede și mai uniform, ca semănăturile și ogoarele să primească apă

în mod egal și să nu întârziem lucrările de primăvară.

O grijă de seamă a fiecărui gospodăru trebuie să fie controlul asupra mersului vegetației la semănăturile de toamnă. În locurile unde se constată eventuale pierderi sau plantele au ieșit firave din iarnă, trebuie aplicată îngrășarea suplimentară cu îngrășăminte chimice de azot sau ud de animale subțiat cu trei părți apă.

Ca urmare a topirii marilor cantități de zăpadă, la suprafața ogoarelor se va forma o crustă, care poate aduce pagube mari mai ales dacă în timpul dezghețului vor fi variații mari de temperatură între zi și noapte. Pentru înlăturarea acestor neajunsuri este necesar să se facă, după îndrumarea agronomilor, tăvălugitul ușor, atunci când semănăturile de toamnă sînt decălate, sau grăpatul ușor, atunci când la suprafața solului se formează o crustă (coajă).

O preocupare de seamă a fiecărui țaran muncitor în această perioadă, trebuie să fie pregătirea pentru însămînțările de primăvară. Să pregătim uneltele, mașinile și animalele de muncă în așa fel, încît să asigurăm folosirea lor completă și fără întreruperi în timpul campaniei agricole de primăvară. Acum să ne îngrijim de asemenea de asigurarea semințelor pentru însămînțări, să le încercăm puterea lor de încolțire, iar acolo unde se va constata că semințele nu corespond, să fie schimbate.

Odată cu măsurile pentru înlăturarea pagubelor la semănături e necesar de asemenea să ne îngrijim de starea livezilor cu pomi roditori. Ca să înlăturăm pagubele care pot fi provocate de iepuri în livezile de pomi roditori și în special în plantațiile tinere în care s-au adunat nămeți mari de zăpadă și unde iepurii pot roade direct din coroana pomilor, trebuie să asigurăm paza livezilor și să ungem tulpinile și ramurile pomilor, cu bălegar. În același timp trebuie să controlăm starea de iernare a mugurilor la pomii roditori și să luăm din timp măsuri pentru prevenirea pagubelor pricinuite de brumele târzii care pot veni în urma topirii încete a nămeților din ripi și ogașe. Pentru aceasta se va transporta gunoiul și se va depozita din vreme la marginea livezilor, ca să fie la îndemînă în cazul cînd va fi nevoie.

O atenție deosebită trebuie să dăm în timpul acesta hrănirii și adăpostirii animalelor. În acest scop se va asigura îngrijirea în special a animalelor tinere, a femelelor pline, a scroafelor cu purcei și a oilor cu miei.

De asemenea, trebuie să se hrănească și să se adape animalele la timp. Se va întări paza pentru a apăra animalele de haitele de lupi.

Luînd toate măsurile acestea se vor preîntîmpina o sumedenie de pagube și de necazuri din gospodăria fiecărui țaran muncitor.

Ing. A. ROMANOVICI

Importante cantități de produse agricole achiziționate prin cooperativă

Colectivul cooperativei din comuna Cilnicu, raionul Tg. Jiu, a obținut în ultimul trimestru al anului trecut importante succese în munca de achiziții. Cooperativa și-a realizat planul în procent de 132 la sută. Anul acesta în urma muncii temeinice de lămurire dusă în rîndurile țaranilor muncitori din comună, colectivul acestei cooperative, sprijinit în permanență de către organizația de bază și statul popular comunal, a reușit ca în

douăzeci de zile să achiziționeze importante cantități de produse. În acest timp țaranii muncitori din comuna Cilnicu și-au valorificat prin cooperativă, 900 kg. porumb, 600 kg. grâu, 500 kg. floarea soarelui, 1.200 kg. secară, 167 kg. ovăz, 160 kg. păsări, 800 buc. ouă și 110 kg. untură de porc.

Primii care au înțeles să valorifice din surplusul produselor gospodăriei lor prin cooperativă, au fost țaranii muncitori Ion Vlădoiu, Ma-

ria Saragea, Aristică Mutulescu, Vulpe Ion, Maria Vilceanu, Gh. Barbonie, Vasile Popescu, Marina Gavrilă, Ciocîrlie Victoria, Ana Coțica și alții. Țaranii muncitori din Cilnicu și-au cumpărat de la cooperativă — cu banii primiți — însemnate cantități de mărfuri industriale ca: pînzeturi, sodă caustică, încălțăminte și materiale de construcție.

Ioan Sbirciog
corespondent

Cursuri de calificare fără frecvență pe lângă școlile medii tehnice ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Pe lângă școlile medii tehnice ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii au luat ființă în acest an cursuri de calificare fără frecvență.

Cursurile, care încep la 1 martie, pot fi frecventate de orice persoană în vîrstă pînă la 40 ani, care a absolvit 7 clase elementare și care lucrează în agricultură. Se mai pot înscrie la aceste cursuri și cei care au absolvit numai 4 clase, dar care au o vechime în producție de cel puțin 2 ani. De asemenea, pe baza cunoștințelor acumulate în muncă sau în alte școli, unii candidați vor putea să se înscrie direct în anii II sau III de școlarizare.

Odată cu cererea de înscriere la cursurile de pregătire profesională fără frecvență, candidații vor depune pînă cel mai tîrziu la 1 martie a.c., certificatul de studii, o recomandare din partea întreprinderii unde lucrează acum, precum și avizul comitetului de întreprindere.

În timpul cursurilor, elevii vor primi contra cost manualele și materialul bibliografic necesar învățămîntului. De asemenea, vor primi periodic prin poștă, subiecte pentru lucrările scrise pe care trebuie să le facă în timpul anului.

La sfîrșitul cursurilor, în luna decembrie, toți elevii se vor prezenta la școala respectivă, unde vor executa timp de 15 zile lucrări în laborator cu sprijinul cadrelor didactice, după care vor da un examen.

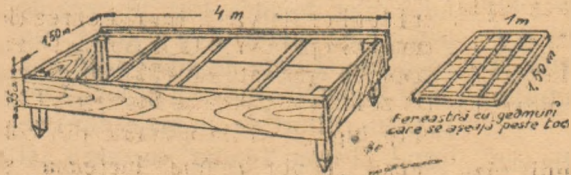
În toată perioada de 15 zile, necesară lucrărilor în laborator, precum și în toată perioada examenelor, întreprinderile vor acorda concedii celor care urmează cursurile fără frecvență.

Legumele joacă un rol de seamă în alimentația omului. Prin vitaminele, sărurile minerale și alte substanțe pe care le conțin, ele dau corpului omenesc vigoare și rezistență la boli. Iată de ce una din sarcinile de seamă ale agriculturii din țara noastră este sporirea producției legumicole.

Pentru colectivități, întovărășiți, ca și pentru țaranii muncitori cu gospodării individuale, cultura legumelor, mai ales a celor timpurii, este aducătoare de însemnate venituri. Cum să producem însă legume timpurii, dacă afară e încă frig? Pentru aceasta creștem răsad (plante tinere) în loc adăpostit, iar cînd afară timpul se încălzește, le plantăm în grădină. În felul acesta putem căpăta din timp legume bune de consumat.

Pentru a crește, răsadul are nevoie în primul rînd de căldură. Aceasta o căpătăm folosind un fenomen foarte răspîndit în natură și anume fermentația (putrezirea) bălegarului proaspăt de cal. Bălegarul de la bovine, ovine, porcine fermentează mai greu și dă căldură mai puțină.

În mod organizat, răsadul se produce în răsadnițe. Aceasta e formată dintr-o cutie sau toc de scinduri groase de 4 cm., avînd lungimea de 4 metri, lărgimea de 1,50 metri și înălțimea de 0,35 metri. Tocul este întărit cu

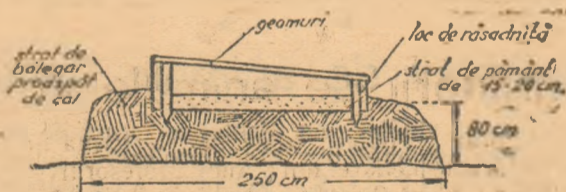

Cum arată un toc de răsadniță

Cum se face o răsadniță

3 șipci așezate de-a curmezișul lui și acoperit cu 4 ferestre cu geamuri, care apără răsadul de frig, menținînd în toc o atmosferă prielnică creșterii plantelor.

După ce am făcut tocul și ferestrele, așez-

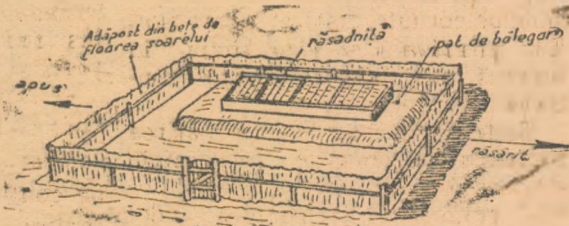

Cum se așează tocul de răsadniță pe patul de bălegar.

zăm patul de bălegar. În acest scop căutăm un loc care să fie bătut de soare, adăpostit de vînt și ferit de inundații. Dacă nu există adăpost, îl putem face din bețe de floarea soarelui. Patul de bălegar se așează în așa fel încît lungimea lui să aibă orientarea răsărit-apus. Bălegarul se îndeasă bine într-un strat lung de 5 metri, lat de 2,5 metri și gros de 80 cm. Așezăm tocul peste stratul de bălegar, așa cum se vede în figură, cu lungimea tot pe direcția răsărit-apus și îl acoperim cu ferestre. Bălegarul va începe să fermenteze. Peste 5—6 zile așezăm în toc un amestec de 20 cm. grosime format dintr-o parte pămînt de țelină, două părți mranită (gunoi putrezit) și o parte nisip. Lăsăm amestecul să stea în răsadnița acoperită cu ferestre 4—5 zile, în care timp răsar semințele de buruieni. Distrugem buruienile atunci, și netezim pămîntul. Însămînțarea în răsadnițe se face în șențu-

lețe. Distanțele dintre acestea trebuie să fie de 10 cm. Adîncimea variază după mărimea semințelor. Semințele le punem în șențulețe cu mina, la distanța de 2—3 cm. una de alta și le acoperim cu un strat subțire de mranită cernută. Netezim cu o scîndurică și udăm cu stropitoarea cu sită fină. După însămînțarea care se face pe timp frumos și călduros, acoperim tocul cu ferestre peste care așezăm rogojină, căci semințele încolțesc la întuneric. Să avem grijă însă ca atunci cînd plantele încep să apară, să le dăm numai decît lumină. Altfel ele ies firave și nu mai sînt bune. În zilele călduroase răsadnițele se aerisesc ridicînd puțin geamurile. Cînd e senin și soarele strălucește din plin, umbrim puțin răsadnițele cu bețe de floarea soarelui, lăsînd să pătrundă în interior o lumină slabă, ca să nu se ofilească plantele. Plantele din răsadnițe trebuie udate cu măsură, în fiecare zi, plivite de buruieni și apărate de dăunători, (mai ales coropișnițe) prin momeli otrăvite. Numai printr-o bună îngrijire putem obține răsad viguros și sănătos, singurul de la care căpătăm legume bune și din belșug.

Inginer N. ȘUSTER

Așezarea unei răsadnițe la adăpostul gardului din bețe de floarea soarelui.

Succesele din anul 1953, îndemn spre noi victorii

A devenit o obișnuință pentru poporul nostru ca, prin cifrele cuprinse în Comunicatul cu privire la rezultatele îndeplinirii Planului de Stat pe anul care a trecut, să-și poată face bilanțul muncii depuse, să tragă învățăminte din succese ca și din lipsuri. Iată, Comunicatul cu privire la rezultatele Planului de Stat pe 1953. Fiecare cifră cuprinsă în acest Comunicat oglindește cât se poate de limpede activitatea practică, creatoare a milioane de oameni din țara noastră.

Procentul de 14,4 la sută, nu reprezintă numai procentul cu care s-a mărit producția globală a întregii industrii față de anul 1952, ci însăși faptul că în fiecare casă, în 1953 au fost mai multe bunuri necesare traiului zilnic, decît în anul care a trecut.

Și la acest rezultat s-a putut ajunge numai datorită faptului că se dezvoltă neîncetat industria grea, producătoare de mașini, cit și industria extractivă, producătoare de materii prime. Astfel în anul 1953 s-a produs cu 17 la sută mai multă fontă, cu 3 la sută mai mult oțel, cu 50 la sută mai multe vagoane de călători decît în anul 1952. Am luat numai cîteva exemple, care dovedesc fără posibilitate de tăgadă avîntul industriei grele. Dat fiind dezvoltarea industriei grele, în anul 1953 s-au putut produce mai multe mașini și unelte agricole. Astfel s-au produs cu 19 la sută mai multe tractoare pe șenile, mai multe semănători, secerători, secerători-legători, casmale, lopiți, etc., decît în 1952. La rîndul lor, mașinile agricole și uneltele agricole au dat posibilitatea oamenilor muncii din agricultură să smulgă un rod tot mai bogat pămîntului.

Cu toate succesele obținute în acest domeniu — așa cum se arată în Comunicat — mai există lipsuri, deoarece ministerele și întreprinderile producătoare de mașini și unelte agricole nu s-au preocupat îndeajuns pentru a mări producția, după cerințe, în special la uneltele simple.

În anul care a trecut s-a dat o deosebită atenție și dezvoltării producției de bunuri care sunt necesare consumului zilnic. Astfel, în 1953 a crescut cu 6 la sută producția de țesături de lină, cu 4 la sută cea de tricotaje, cu 5 la sută cea de confecții.

Dîndu-se viață hotărîrilor plenei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, a crescut simțitor producția în ultimul trimestru al anului la piine, paste făinoase, uleiuri comestibile, produse zaharoase, pînză albă și nealbită, mobilă, sobe, mașini de gătit, etc. Fiecare procent din Comunicat care indică creșterea producției bunurilor de larg consum este încă o dovadă a grijii Partidului și Guvernului pentru bunăstarea oamenilor muncii, pentru satisfacerea cerințelor lor.

Creșterea producției industriale și în special a industriei alimentare necesită o mare dezvoltare a producției agricole. Producția agricolă a continuat să se dezvolte în anul 1953. În acest an agricultura a primit încă 2.535 tractoare, 148 combine autopropulsate, 778 batoze, 1.253 secerători-legători și alte mașini agricole. În anul 1953 gospodăriile agricole de stat, ca și cele colective și întovărășirile, au obținut recolte cu mult mai mari decît în alți ani. Datorită acestui fapt mulți țărani cu gospodării mici și mijlocii s-au convins de su-

perioritatea muncii în colectiv. Numărul întovărășirilor a crescut în 1953 cu 192, ajungînd la 2.026. Folosind mijloacele mecanizate și aplicînd regulile agrotehnice avansate, gospodăria colectivă din Chizătău, regiunea Timișoara, a obținut 5000 kg. porumb boabe la hectar. Și în sectorul individual producția agricolă a crescut datorită măsurilor luate de partid și guvern pentru sprijinirea țărânilor muncitoare.

A sporit numărul animalelor în gospodăriile agricole colective, proprietate obștească, iar în sectorul individual creșterea animalelor a devenit o preocupare mai de seamă a țărănilor muncitori.

Spre sate s-au îndreptat în acest an și mai multe măruri de larg consum. S-au desfăcut la sate cu 20 la sută mai multe țesături de bumbac, cu 17 la sută mai multe tricotaje, cu 191 la sută mai mult ciment și alte măruri.

N-au fost neglijate nici acțiunile social-culturale. În anul care a trecut și mai mulți elevi au pășit pe porțile școlilor, alți 300.000 de oameni au învățat tilcul slovelor, în și mai multe sate a fost instalată lumina electrică. În același an 1953 oamenii muncii din țara noastră au primit cu bucurie măsurile pentru reducerea impozitului asupra salariilor, reducerea prețurilor de desfacere la un mare număr de medicamente, etc. Regimul pensiilor a fost de asemenea îmbunătățit.

Toate acestea sunt fapte grăitoare, îndemn pentru oamenii muncii să muncească mai sporitic, ca în anul acesta să ne putem mindri cu rezultate și mai frumoase.

O alianță de nezdruccinat

Anul acesta, la 14 februarie, se împlinesc patru ani dela semnarea Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. Acest eveniment a însemnat un pas hotărîtor pe calea întăririi forțelor păcii, democrației și socialismului.

În numai cîteva ani poporul chinez a obținut printr-o muncă și luptă neîntreruptă succese neasemuit de mari. Cu sprijinul puternic al glorioasei Uniuni Sovietice, economia Republicii Populare Chineze a cunoscut un avînt continuu. Oamenii muncii din R. P. Chineză au trecut în 1953 la îndeplinirea primului plan cincinal menit să pună bazele industrializării socialiste a uriașei lor țări.

Sub conducerea Partidului Comunist Chinez și a încercatului conducător, tovarășul Mao Tzedun, China a înfăptuit marea reformă agrară pe o suprafață cu o populație agricolă de aproape 450.000.000 oameni.

A crescut simțitor nivelul de trai al muncitorilor și țărănilor. Numeroși țărani muncitori convingîndu-se de avantajele mării gospodării colective, pășese pe drumul agriculturii socialiste.

China Populară a devenit o mare putere care împreună cu toate forțele iubitoare de pace apără interesele întăririi păcii și securității internaționale. Astăzi fără marea Chină nu pot fi rezolvate problemele internaționale din Asia și din întreaga lume.

Prietenia, alianța și asistența mutuală dintre cele două popoare stă de strajă construirii pașnice a vieții noi și fericite în U.R.S.S. și în R.P. Chineză, slujește cauzei păcii și securității popoarelor. Marea prietenie este salutată cu căldură de toți oamenii cinștiți de pretutindeni.

Lucrările conferinței de la Berlin

Noua propunere sovietică pe calea întăririi păcii

În cadrul ședinței din 10 februarie a conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice a făcut o nouă propunere cu privire la asigurarea securității în Europa.

Noua propunere sovietică intitulată „Cu privire la asigurarea securității în Europa” și proiectul „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa” prezintă o deosebită însemnătate pentru asigurarea păcii în lume. Așa se explică largul răsunet pe care l-a avut această nouă propunere în toate colțurile lumii. Chiar și cele mai multe ziare burgheze s-au ocupat pe larg de cuprinsul propunerii sovietice din 10 februarie.

Potrivit proiectului de tratat prezentat de delegația sovietică, statele europene călăuzindu-se după scopurile și principiile Chartei O.N.U., urmează să încheie un tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. În acest tratat pot intra toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială, care recunosc scopurile și care își asumă obligațiile prevăzute în tratat. Statele participante la acest tratat își iau obligația de a se abține de la orice atac împotriva altui stat, rezolvînd toate neînțelegerile care se pot ivi între ele, prin mijloace pașnice.

În cazul că se va produce un atac armat în Europa dezlănțuit de un stat sau de un grup de state împotriva unuia sau a citorva state părți în tratat, el va fi socotit drept un atac împotriva tuturor părților în tratat. Proiectul de tratat prevede modalitățile de ajutorare, inclusiv de ajutor militar, a statului sau statelor atacate.

Ținînd seama de marea răspundere ce revine statelor membre permanente în Consiliul de Securitate al O.N.U. pentru menținerea păcii internaționale și a securității — proiectul sovietic prevede ca statele părți în tratat

să invite guvernele Statelor Unite ale Americii și Republicii Populare Chineze să-și trimită reprezentanți în calitate de observatori în organele ce se vor crea potrivit tratatului.

O deosebită însemnătate prezintă proiectul prezentat de Uniunea Sovietică prin faptul că urmîndu-se această cale, se ușurează drumul spre rezolvarea problemei germane. Prin realizarea unui sistem de securitate colectivă se creează condiții mai prielnice pentru reglementarea problemei germane, intrucît se înlătură puțința de atragere a unei părți sau a alteia a Germaniei în grupări militare. În felul acesta se înlătură una din principalele piedici în calea creării unui stat german unit, democrat și iubitor de pace.

Pentru a ușura calea spre rezolvarea satisfăcătoare a problemei germane, delegația sovietică a propus ca înainte de încheierea tratatului de pace cu Germania și de unificare a Germaniei, trupele de ocupație — în afara unor contingente restrînse de pază — să fie retrase în același timp atît de pe teritoriul Germaniei răsăritene, cit și al Germaniei apusene, în termen de 6 luni.

Propunerile sovietice înlătură puțința de separare a Europei în grupări de state opuse una alteia. Istoria arată că o asemenea separare a pricinuit popoarelor europene, în numai 25 de ani, 2 războaie mondiale. Cel de al doilea război mondial a izbucnit fiind pregătit de crearea unor grupări de state opuse altora. „Axa Berlin-Roma” și așa numitul pact anti-komintern au constituit sămînța măcelului îngrozitor care a urmat.

În cuvîntarea rostită în ședința din 10 februarie a conferinței de la Berlin, V. M. Molotov a arătat că în zilele noastre puterile apusene, nesocotînd învățămintele istoriei, merg pe calea înjghebării unor noi grupări militare de state opuse altor state — adică Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

Pactul Atlanticului de nord se aseamănă în multe privințe pactului anti-komintern din preajma celui de al doilea război mondial. Așa zisa „comunitate defensivă europeană” ce cuprinde șase state europene — Germania occidentală, Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg — nu este de fapt decît opunerca acestor state restului Europei, adîncirea deci a separării Europei și urmare firească, creșterea încordării internaționale. Neîndoios că aceasta nu face decît să ducă la o amenințare a intereselor tuturor popoarelor europene.

Lucrările devin și mai limpezi ținînd seama că pivotul acestei „comunități defensive europene” îl constituie tocmai principalul dușman al securității europene, militarismul german. Declarațiile goale care se fac de către reprezentanții puterilor apusene privitor la așa zise „garanții” de securitate pe care S.U.A. și Anglia s-ar învoi să le dea Uniunii Sovietice sînt fără temel. Istoria a dovedit că odată reînviat, militarismul german nu ține seamă de nici un fel de garanții.

Politicii primejdioase de împărțire a Europei în grupări de state vrăjmașe dusă de puterile apusene, Uniunea Sovietică îi răspunde prin nobila politică de securitate colectivă care se întemeiază pe colaborarea tuturor statelor în scopul asigurării păcii și securității, în scopul întăririi colaborării internaționale.

Iată de ce popoarele lumii, îndeosebi popoarele Europei, au primit cu deosebită căldură noua propunere sovietică cu privire la asigurarea securității europene. Poporul nostru, asemeni celorlalte popoare din Europa, care a avut mult de suferit de pe urma politicii de împărțire a Europei în grupări militare, vede în propunerea sovietică bazată pe principiul securității colective în Europa, calea cea mai sigură spre asigurarea propriei sale securități.

File dintr-un carnet de însemnări

Luni: Mi se bătut ochiul stîng... semn rău care se nimeri cum nu se poate mai rău. Nu putea pirdalnicul de ochi să mai aștepte șapte zile? Se găsi să mi se bată tocmai astăzi, început de săptămîină, început de lună.

Marți: Bine a zis cine a zis înțu că marțea nu-i bine să ieși din casă. Ochiul mi se bătuse ieri, început de săptămîină, și de lună, marți era, așa că trebuia să ascult de femeie și să stau în casă, pe cuptor, la căldură. Eu de colo zic: nu. Doar nu m-o-i teme de viscol să merg pînă la grajd și-napoi.

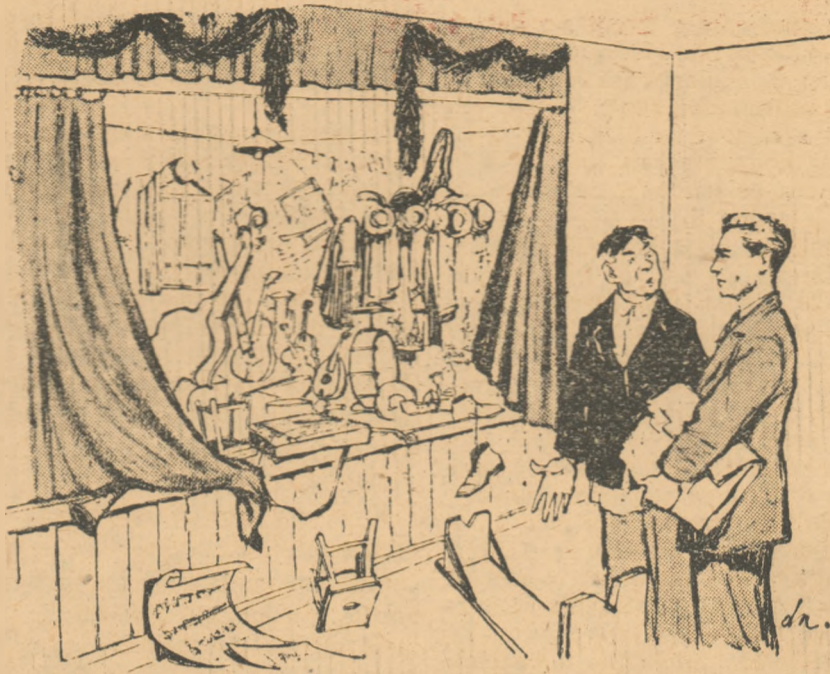
Les din casă și aud cîinele lătrînd la poartă. Pun mina pe lopată să dau zăpada la o parte, să văd cine e. Obișnuit cu cele vechi, uitasem că nici pe vremea rea nu-ți mai bate nimeni la poartă după un pumn de mălai. Cine credeți că era? Agentul agricol cu planurile de cultură. Păi, bine nene, îi spun eu, ce te por-niști pe așa viscol, ce nu mai era timp pînă cînd înflorește salcîmul? Ahaa, ride el, pînă înflorește salcîmul să fie la spital. Cum nene, cine să fie la spital? Medicamentele, — mi-a spus el și mi-a întins planul de cultură. Cînd l-am citit m-am îmbolnăvit. Bine, nene, îi spun eu, dar plante de astea... cum le ziceți voi, medicinale, baba Leanca, a cu descîntecele, le culege de pe coclauri fără să le cultive cineva. Păi, dacă vreți să vă bateți joc de mine ajung la spital înainte de a înflori salcîmul. N-a zis nimic și a plecat... cu planul, că eu n-am vrut să-l primesc.

Miercuri: Dacă mi-o merge toată luna ca astăzi o să mă apuce bătaia de inimă și n-o să scap de ea cu toate buruienile pe care le cultiv și nici cu descîntecele babei Leanca. Viscolea, cum nu știu să mai fi fost vreodată, și ce credeți... trei înși îmi intră pe poartă. „Bucuroși de oaspeți?” îmi zic ei. Cum să fi fost bucuros cînd musafirii mei formau o comisie de colectare și veniseră să-mi ceară cota de porumb. Mi-o ceruseră ei și altădată dar am scăpat de ei cu cîte un bănuțior, două. Ultima dată le-am spus: „Nu mai am”. Le-am spus cu convingere de începusem să cred și eu că nu mai am. Acum tot așa le-am spus. Și ca să mă creadă mai lesne și să nu-mi mai calce pragul altă dată, i-am invitat să caute. Să vezi minune: prima dată cînd au ascultat de mine. Să căutăm în gluga de coceni, le-am zis eu. Imi făcusem socoteala că dacă-i pun să caute în coceni, acoperiți de un munte de zăpadă, ei o să scotocească în altă parte. M-au ascultat a doua oară și au dat peste... porumb.

Joi: Ieri cînd mi-au încheiat proces verbal pentru porumb, am primit și planul de cultură. Azi nu s-a întîmplat nimic. Pînă acum, că mai tîrziu cine știe... poate vin după cota de carne.

Din carnetul de însemnări al chiaburului Tudor Manta din satul Perișoru, raionul Filimon Sirbu

Marin Ghigeanu, directorul căminului cultural din comuna Vilcele, raionul Slatina, nu se mai ocupă deloc în ultimul timp de activitatea culturală. Echipele artistice ale căminului cultural sînt ca și desființate.

— După cum vedeți, tovarășe îndrumător, avem de toate: costume, instrumente, mobilier, partituri... Echipe artistice ne mai trebuie.

A funcționat „nelegal”

Era în luna mai a anului 1953. Muncile în gospodărie se aflau în toi. Intr-o adunare generală, mai mulți dintre colectiviști au propus să deschidem un cămin sezonier, pentru ca și femeile cu copii mici, să poată veni la muncă.

Să deschidem acest cămin în clădirea pe care sfatul popular o are liberă. Intr-o zi o putem vărui și infrumuseța. Cred că nu-i nimeni împotriva — a spus unul dintre colectiviști.

Nici nu termină bine de vorbit și dela masă se ridică președintele sfatului popular. În câteva cuvinte spuse că într-adevăr casa e liberă, dar ca să funcționeze căminul conform legii e nevoie de aprobarea sfatului popular raional Tulcea. Ne-a rugat să facem o adresă, pe care el să pună referatul că-i de acord.

Nimic mai ușor. Am făcut adresa și am trimis-o la sfatul popular raional din orașul Tulcea.

Au trecut două săptămîni tot așteptînd răspunsul. Văzînd că nu mai vine, ne-am sfătuit cu președintele sfatului popular comunal, și-am deschis căminul sezonier fără să avem aprobarea raionului.

Să fi văzut acolo copiii noștri ce frumos se jucau și cit de veseli erau! Ți-era mai mare dragul. Ei nu știau că a doua zi după ce-am

trimis-o, adresa noastră a ajuns la Hagi Constantin, fostul președinte al sfatului popular raional. Hagi a pus pe ea o rezoluție: Către tovarășa Balaban Ioana, Balaban Ioana, șefa secției secretariat, a trimis scrisoarea la secția învățămînt. Secția învățămînt la secția gospodărie locală și așa mai departe, pînă s'a întors iarăși la tovarășa Balaban. Tovarășa Balaban a aruncat nervoasă hîrtia în dosar. La 1 octombrie — căci era și timpul — căminul sezonier s-a închis, urmînd să-l deschidem la primăvară.

Acum cîteva zile ningea într-una și zăpada groasă se așternuse de aproape un metru peste așezările din părțile noastre. Pe drum nu era nici țipenie de om. Doar factorul poștal își făcea datoria. În geanta lui, printre alte scrisori se găsea și o adresă a sfatului popular raional pentru gospodăria colectivă din Mahmudia.

„Vă facem cunoscut că am aprobat deschiderea căminului sezonier”.

Așa că fiii noștri s-au jucat o vară întregă nelegal în căminul sezonier.

LUCHIAN IACOB

președintele g.a.c. din Mahmudia, raionul Tulcea

Nu-i „birocrat”

Intr'o zi Arcadie Mathe, șeful punctului agricol Aghireș din raionul Huedin, povestea unor prieteni despre colegii săi.

— Nemaipomenit, domnilor. Dacă nu-și viră nasul în registre, nu știu cit s-a însămințat, cit a încolțit, cum ierneză grîul sub zăpadă. Adevărați birocrați. Eu, de pildă, le știu toate pe dinafară.

La cîteva zile după această întîmplare, un delegat al Ministerului Agriculturii și Silviculturii care vizita regiunea Cluj, a poposit și la punctul agricol Aghireș.

— Aș vrea să știu — începu acesta — ce suprafață însămințată cu cereale de toamnă aveți și cit a încolțit.

— Păi să vedeți... iiii!... iiii!... să vedeți... am uitat, — se bilbiu Mathe.

— E și firesc... căutați în registre.

— Hm! Să vedeți, registrele... or fi bune ele, dar eu lucrez altfel decît colegii mei... mă bazez pe memorie... N'am registre că eu nu-s... birocraț.

Ți merge...

In comuna Peșteana, raionul Târgu Jiu, mersul colectărilor șchioapătă. Și șchioapătă fiindcă colectorul Măicănescu, care trebuia să achite oamenilor banii pentru cotele predate statului și-a însușit suma de 6.000 lei. Normal ar fi fost ca organele de colectare să-l fi obligat pe Măicănescu să dea oamenilor care și-au predat cotele, banii cuveniți. În Peșteana lucrurile se întîmplă însă cu totul altfel. Măicănescu nu se gîndește să dea oamenilor banii, iar organele raionale de colectare nu se gîndesc să-l schimbe din postul de colector.

De aceea, șchioapătă mersul colectărilor, dar îi merge în schimb lui Măicănescu. Și-i merge din plin. Pînă cînd îi va merge, asta nu știm. Poate pînă cînd se vor convinge și organele de colectare că așa nu mai merge.

Unde e stăpin dolarul

Explicație..

Un țaran german din împrejurimile Bonn-ului mergea obosit spre oraș, purtînd la spate, într-un sac, patru purcei. La intrarea în oraș fu oprit de o patrulă militară americană. Un soldat îl doborî la pămînt, altul îi smulse sacul.

— Intinde-o dacă vrei să scapi numai cu alt — se răsti la el al treilea soldat.

Cuprins de frică, țaranul o rupse la fugă.

— Uite-l Jim — se adresă unul dintre soldații celui care-l doborîse la pămînt. Cînd venea încoace abia își mișca picioarele și acum e sprinten ca o căprioară. Cum îți explici asta?

— Simplu, acum nu-l mai apasă nicio greutate. A primit ajutorul american.

Norocul copiilor

Se povestește că acum două mii de ani și mai bine, în timp ce străjile dormeau, dușmanii au pătruns în Roma. Toți locuitorii Romei ar fi fost măcelăriți, dacă giștele dintr-un templu, singurele treze la acea oră tîrzie de noapte, nu gîgîiau dînd de veste că dușmanul a pătruns în cetate.

Povestea cu giștele care au salvat pe romani să fie trecuți prin ascuțișul sabiei se repetă în zilele noastre. Niște copii dintr-o așezare de țărani de pe valea Tiburului minau spre sat un cîrd de giște. Un camion militar american a frînat brusc în fața lor și soldaților nu le-a trebuit mult ca giștele să fie aruncate în mașină.

— Ați avut noroc că minăți giștele spre sat — a încercat să-i împace un țaran.

— Cum noroc? se mirară copiii. C-am rămas fără giște?

— Da, c-altfel rămîneau părinții fără voi. Numai pentru ele au oprit americanii mașina. Altfel vă călcau.